

сказа да знаиже тѣхни-тѣ думы. Отъ това вѣсточни-тѣ разглаголени, разутидохъ си всѣквий отдѣлъ то кѣше дошълъ. На преди това, вѣсточни-тѣ като стигнахъ у Филиповъ градъ въ Тракію (по Българскы Пловдивъ) направиухъ си сами скборъ, или по добрѣ лѣкаво сонмище; дѣто проклахъ онъя, кои-то исповѣдатъ Йисуса Хр. Едноскаженъ съ Отца. Това като са извѣстихъ свѣти-тѣ отци, дѣто кѣхъ въ Сардинію, по първо предадохъ на анатема (проклѣхъ) това тѣхно Еретическо скборище и ко-гохъдно вѣройсповѣданіе, а потвърдиухъ Никейскыя скборъ да са проповѣда врѣдъ, какъ Богъ сынъ е, едноскаженъ на Бога отца.

Слѣдъ това западный царь Константина умоли брата си вѣсточнаго царя, да стори милость и правъ сѫдъ, като заповѣда да са върнѣтъ на престола си Павелъ и Атанасій. На братъ му никакъ го непославша; царь Константина повтори и писа му сърдито тѣй: ако ма непослушашъ (дѣмашъ въ писмо-то си) и ненаправишъ да си сѣдне всѣквий отъ тѣхъ на място-то, азъ